

The class	הפתה
<p>1 When the teacher's away the students learn how much he is missing</p>	<p>1 כְּשֶׁהַמּוֹרֵה נֶעְדָּר הַתְּלִמִּידִים לּוֹמְדִים כַּמָּה הוּא חָסֵר</p>
<p>2 My student's student won a prize. Look! I said to my dead teacher A great-granddaughter!</p>	<p>2 הַתְּלִמִּידָה שֶׁל הַתְּלִמִּידָה שְׁלִי זָכְתָה בְּפָרֵס. תִּרְאֵי, אֲמַרְתִּי לְמוֹרְתִי הַמֵּתָה נִינְה!</p>
<p>3 A letter of thanks from a student. The chain of transmission shines for a moment on my neck that is worn from work</p>	<p>3 מִכְתָּב תּוֹדָה מִתְּלִמִּידָה. שְׁלֹשֶׁת הַמְּסִירָה מִתְּנוֹצְצֵת לְרֹגַע עַל צְנָאָרִי הַשְּׁחוּק מֵעֲבוּדָה</p>
<p>4 A letter from a student: Today, I discovered you're not just a teacher but a human being</p>	<p>4 מִכְתָּב מִתְּלִמִּידָה: הַיּוֹם גִּלִּיתִי שְׂאֵת לֹא רַק מּוֹרֵה כִּי אָדָם</p>
<p>5 Trying to introduce them: She's a day-dreaming student from "The History of Poetry," He's a sharp student from "The Intro to Literature." Passing between campuses like a gazelle sent skipping</p>	<p>5 מְנַסֶּה לְהַפִּיר בֵּינֵיהֶם: הַתְּלִמִּידָה הַחוֹלְמָנִית מִתּוֹלְדוֹת הַשִּׁירָה, הַתְּלִמִּיד הַשָּׁנוֹן מְמַבּוֹא לְסַפְרוֹת. עוֹבְרֵת בֵּין הַקַּמְפּוּסִים בְּדִלּוּג אֵילָה שְׁלוּחָה</p>
<p>6 My blind student in the Creative Writing Workshop is teaching me to see.</p>	<p>6 תְּלִמִּידָתִי הָעוֹרֶרֶת בְּסִדְנַת הַכְּתִיבָה, מְלַמֶּדֶת אוֹתִי לְרֹאוֹת.</p>

7
The student who falls asleep in all my
classes—
I never comment to her.
She wakes me up.

8
I had my greatest teachers in my
childhood
Now they come joyfully, unflustered
to hear my teachings

9
Among all the giggly, chattering young
girls
there's always an old one, an attentive
elective student
thanks to whom, they are too

10
Remote learning
has shown me up-close:
The nakedness of the walls in the home
of a student,
the fragile fabric of another one's home.
Their silence grew deeper in my ears.

11
Remote learning
stretched black curtains across their
windows.
Two out of twelve students answered my
call –
rolled up their sleeves, shined at me out
of human-night

7
התלמידה שֶנרדמת מולי בכל שיעור –
אני לא מעירה לה.
היא מעירה אותי

8
המורים הכי גדולים שֶהיו לי בילדותי
הם שָבאים עֲכָשׁוּ בְשִמְחָה, בְּלִי מְבוֹכָה
לְשִמְעַת וְתוֹרָתִי

9
בין כל הצעירות הצחקניות הפטפטניות
תמיד יש אחת מבגרת, שומעת חפזית
פרויה
שבזכותה, גם הן

10
הלמידה מרחוק
הראתה לי מקרוב:
עירם הקירות בביתה של תלמידה,
המרקם השברירי בביתה של אחרת.
העמיקה באזני שתיקתן

11
הלמידה מרחוק
מתחה וילונות שחרים על חלונותיהם.
שני תלמידים מתוך תריסר נענו
לקריאתי –
הפשילו, זרחו לעמתי מתוך ליל-אדם

12

Never mind – A classroom without an air-conditioner, near the noisy hallway, chairs bound in rigid lines that cannot be made round

Windowless, I am not teaching: Whence cometh a poem's divine presence?

13

Class:

The one in mourning, the one who was raped, the girl always under a cloud of deportation – is the rainmaker, And those with makeup rattling 'round in their elegant handbags with their hidden pains.

14

The most persistent – the sick student, whose time is limited.

Who arrives on wobbly crutches, skinny and pale,

Never late, never missed a lesson.

15

Instead of the break bell –

The noise of notebooks pushed into school-bags

and the straining siren of the moving eyes between me and the clock.

16

As they write, I pray:

Roll the stone away, open the gates, well up water,

Then, they will sing

12

מילא – כיתה בלי מזגן, ליד המסדרון הרועש,

כסאות מקבעים בשורות נקשות ואין אפשרות להתעגל

בלי חלון אני לא מלמדת: מאיפה תבוא שכינת השיר?

13

כיתה:

זו שמת לה, זו שנאנסה, זו שענתת גרוש מעליה תדיר – מורידת גשמים,

ואלה שבתיקיהן האלגנטיים מתרוצצים כלי האפור

והכאבים הנסתרים.

14

הכי מתמידה – התלמידה החולה, שזמנה קצוב.

זו שמגיעה על פלונסקאות מתנדנדות, רזה וחוררת,

לא מאחרת, לא מפסידה שיעור.

15

במקום צלצול להפסקה –

רחש הכנסת המחברות לתיקים

וצפירתו הדוחקת של העיניים הנעות ביני לבין השעון.

16

כשהם כותבים, אני מתפללת:

גל את האבן, פתחו שערים, עלי באר,

אז ישיר

Translated by Ethelea Katzenell